

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

nedelja, 16. oktober, 2022

29. navadna nedelja

Sv. Hedvika, redovnica; Sv. Marjeta Marija Alakok, devica (neobvezni god)

Pričetek svetovnega misijonskega tedna 2022

2 Mz 17,8-13; Ps 121; 2 Tim 3,14-4,2; Lk 18,1-8

Premišljajmo

Vse Sveto pismo je navdihnjeno od Boga. Razkriva nam pravi obraz Boga in obraz človeka. Najprej se zato ustavimo pri tej lepi besedi in njenem pomenu za nas danes. Videli bomo, kako nas ta beseda usmerja na Odrešenika Jezusa in na našo misijonsko predanost.

»Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti«. Kakor včasih, je tudi danes uporabno za poznavanje Boga in za izboljšanje našega odnosa z Njim. Lahko nam pripoveduje o teoloških sporih v preteklosti in o razlagah, ki niso vedno preproste. Vprašanja, ki se zastavljajo, so: Kako je Sveto pismo navdihnjeno? Kako Bog nadaljuje z navdihovanjem piscev tekom zgodovine izvoljenega ljudstva, pa tudi po Jezusovi smrti in vstajenju? Kako je vplival na preroke in kako v verskih spisih prepoznamo sveto in normativno naravo? Tudi če gre za drugačen register, pomislimo na umetniški navdih nepričakovanega, spontanega, priložnostnega značaja. Pomislimo tudi na navdih na obsežnem področju religij in svetih besedil. Naj preprosto opozorimo, da Sveti Duh daje svetim piscem nadnaravno silo, ki jih spodbuja in zaveže, da pišejo. Duh vpliva nanje, jih navdihuje, jim pomaga, da lahko pišejo brez napak. Ni enostavno točno vedeti, kako Bog napreduje, vendar je razumljivo, da obstajata tako božanski avtor kakor tudi človeški avtor, in prav delovanje slednjega pojasnjuje zgodovinsko in individualno izvirnost vsakega od svetih del, razlike in celo različne teološke koncepte z njihovim razvojem in artikulacijami.

Za razlago, da ima lahko ista knjiga več avtorjev, se uporablja nauk o razmerju med *glavnim vzrokom in instrumentalnim vzrokom*, kot je pojasnil Pij XII. v encikliki *Divino afflante Spiritu*. Bog je *primarni avtor* Svetega pisma, torej glavni vzrok, človek pa igra vlogo instrumentalnega vzroka. Toda človeško »orodje« je več kot to, da je pisec, saj ga je treba prepoznati kot inteligentnega in svobodnega subjekta. Bog se skozenj izraža, a on ostaja človeški avtor. Ali ni bil Duh dan v izobilju in še posebej nam kristjanom (Rim 5,5)? Upanje ne vara, kajti Božjo ljubezen je v naša srca vlil Sveti Duh, ki nam je bil dan! Seveda ne gre za diktat, v sodobnem pomenu besede, ampak Bog je avtor celotnega svetega besedila. Za katoličane je vera prvotne cerkve trajni temelj in pravilo vere skozi stoletja, od tod zaključek »Razodetja« s smrtjo apostolov ali koncem apostolske dobe oziroma prve Cerkve. Zahvaljujoč učiteljstvu in veri Cerkve lahko Božje ljudstvo vedno bolj razpozna in razume pomen Svetega pisma, saj ve, da je Cerkev povezana s to Besedo ravno tako, kot je bila povezana v prvem in konstitutivnem obdobju njene zgodovine, ki ga je oblikoval sam Bog v Kristusu.

Sveto izročilo in Sveto pismo sta tesno povezana in tesno komunicirata drug z drugim. Oba, izhajata iz istega božjega vira in tvorita tako rekoč celoto in težita k istemu cilju, kot je pojasnil Drugi vatikanski koncil v *Dei Verbum* (št. 9). Izročilo, Sveto pismo, Božje ljudstvo in učiteljstvo bi moralo biti povezano, zlasti pri razlagi Svetega pisma, v teologiji in v življenju Cerkve glede na kontekste. Tako boljše razumemo kako Božja beseda potuje vse do konca sveta in kako je Beseda sprejeta in slavljena ter kako vedno bolj napolnjuje človeška srca v povezavi z evharistijo, zakramenti in s

češčenjem Božje besede. Sveti Duh je tisti, ki pripravlja srca in kulture, da sprejmejo Besedo, Jezusa, Kristusa.

Tako nekoč kot tudi danes je Sveto pismo koristno za poučevanje, obsojanje zla, popravo, vzgojo v pravičnosti, predvsem pa za spoznanje, kdo je Bog in kdo Človek. Resnično jih razumemo le tako, da jih med seboj povežemo. Kaj nam Sveto pismo pove od Adama do Jezusa o človeški osebi? Kako lahko pravilno označimo človeštvo, če ne tako, da ga povežemo s Stvarnikom? Ali navdihnjeno besedilo ne priča predvsem o upanju v veličino človeka, ki iz vseh Božjih otrok dela brate in sestre in jih povezuje z žejo po ljubezni, pravičnosti in pristnem občestvu, zakoreninjenem v Bogu, našem Očetu? Božja beseda je božanska sila za zveličanje vsakega vernika, vsakega človeka. Božja beseda je *»je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.«* (Jn 1,14). Kristus je s svojimi dejanji in besedami vzpostavil Božje kraljestvo na zemlji, razodel je svojega Očeta in samega sebe. Razodel je tudi človeka, ker je Bog-Človek. S svojo smrtjo, vstajenjem, veličastnim vnebohodom in poslanjem Duha je dokončal svoje delo. Od zdaj naprej k sebi priteguje vse ljudi (Jn 12,32), ki ima edini besede večnega življenja (Jn 6,68). Povabljeni smo, da sledimo apostolom in številnim pričam Vstalega, da oznanjamo evangelij, da svojim sodobnikom posredujemo vero v Jezusa Kristusa in v Gospoda, da se pridružijo Cerkvi in z drugimi učenci oblikujejo Kristusovo telo.

Neutrudno molimo, da bi Božja beseda bila sprejeta, da bi bila uporabna za obsojanje zla, vzgojo v pravičnosti in oblikovanje občestev, zakoreninjenih v ljubezni. Nenehno molimo, kot tista vdova, ki je s svojim vztrajanjem in vztrajnostjo začela jeziti tega sodnika, ki se ni bal Boga in se ni menil za ljudi. Bog, naš Oče, nas posluša in usliši. Toda vprašanje ostaja: ko pride Sin človekov, ali bo našel vero na zemlji? Odvisno od našega pričevanja in misijonarske predanosti. Od ljudi in njihove svobode je odvisno tudi, kdaj jim je oznanjen Jezus Kristus. Odvisno je tudi od njihove poslušnosti Duhu. Naj nam Duh da moč, da nadaljujemo poslanstvo v težkih časih. Gospod je naša pomoč. Varoval nas bo pred vsem zlim. Vsakemu od nas je blizu. Daje nam življenje in moč; molimo za to, da bi se povečala naša moč pričevanja. Varoval nas bo, na začetku našega poslanstva, kakor tudi ob povratku. Molimo, da bo Gospod poslal delavce na svojo žetev in da bi naša misijonarska predanost v Cerkvi obrodila sadove. Naj v svetu napreduje ljubezen in pravičnost, mir in upanje.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*